

[Bollmann]

ligheden og vel også her i salen i den senere tid – ikke altid en særlig kærlig behandling, må man vel sige.

Når vi stemmer for, er det selvfølgelig, fordi der er tale om en lempelse af de gældende regler. Så kan man mene, at lempelsen ikke er stor nok, men det vil den jo aldrig være, før afgiften er fuldstændig afskaffet, og det mener jeg ikke der er mulighed for, for det opsparingsfremmende element, der var baggrunden for lovgivningen, er der nøjagtig lige så stort behov for i dag, som der var for 2 år siden, da loven oprindeligt blev vedtaget.

Vi har selvfølgelig deltaget i forhandlingerne også om disse ændringsforslag, og vi har lagt vægt på, at der skulle tages nogle specielle hensyn. Jeg skal ikke remse en hel masse af dem op, men en af de ting, vi har lagt vægt på, var, at erhvervslivet i hvert fald ikke specielt blev ramt, og derfor må jeg sige, at det bekymrer os en lille smule, at vi i dag i Dagbladet kan læse, at lovændringen her specielt rammer små virksomheder, herunder vel ikke mindst iværksættere. Efter det, der er oplyst i Dagbladet, skal virksomhederne melde sig ind i virksomhedsordningen, hvis de vil undgå renteaftgiften. Man siger også, at der kun er en tredjedel af de privatejede danske virksomheder, der er med i virksomhedsordningen.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han på baggrund af disse oplysninger – jeg håber, han også har læst dem – vil kommentere denne problemstilling, for jeg er da meget enig med dem, der har sagt, at når vi nu gennemfører forslaget her, skulle vi gerne have en lille smule ro om dette spørgsmål. Vi skulle nemlig igen komme i en situation, hvor vi bliver beskyldt for lovsjusk eller noget, der er værre.

Hr. Glistrup var inde på, at der for personer, der f.eks. er gået ned med en virksomhed – sådan opfattede jeg hr. Glistrup – er nogle meget, meget store problemer i forbindelse med renteaftgiften. Jeg vil da gerne spørge skatteministeren, om vi, hvis folk virkelig er kommet i klemme, ikke via den almindelige skattelovgivning har mulighed for at klare det. Det mener jeg vi har, men jeg kan ikke huske paragrafferne. Jeg vil bare spørge, om ikke de muligheder, der faktisk findes, også vil gælde for den afgift, vi her taler om.

Jeg skal så sige, at hvis der havde været økonomisk baggrund for at lempe yderligere, hav-

de vi meget gerne været med til det, men det er der bare ikke, og derfor står vi ved forliget.

Det er rigtigt, som det er sagt, at der ikke er nogen af forligspartierne eller dem, der har gennemført ordningen i sin tid, der rigtig kan lide afgiften. Det tror jeg alle har erkendt. Det minder om manden, der skulle skilles og sagde: Jeg havde vrøvl med min kone omkring barnet; der var ingen af os, der ville have ham.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Bollmann har fuldstændig ret, når han siger, at det her aldrig klares, før vi totalt har fået afskaffet denne asociale, urimelige, betalingsbalancefjendske, ungdomsfjendske og samfundsfjendske afgift. Sådan vil det være.

Når hr. Bollmann så skinhelligt siger: Jamen skal vi stakkels politikere da ikke have lov til at have fred og ro, og siger: Nu må vi håbe, at når vi har fået vedtaget det her, så skal der være ro om området – så skal jeg i hvert fald sige, at al den styrke, som befolkningen måtte give Fremskridtspartiet, skal blive benyttet til at sørge for, at der ikke bliver ro om denne sag, før hver evig eneste regel, der er tilbage på området, bliver totalt afskaffet. Nu siger man, at lån optaget før 1. juli 1988 skal være afgiftsfri, men man skal betale afgift for 1987. Det er faktisk ret morsomt, når man forbinder det med, at det skal virke opsparingsfremmende. Skulle man spare mere op i 1987, fordi man er klar over, at det, der er lovgiverens intention og hensigt, er, at lån optaget før 1. juli 1988 ikke skal være omfattet af afgiften, den skal kun gælde for lån bagefter? Det er simpelt hen således, at Hudi-bras i gamle dage ikke kunne have opfundet noget, der er så barokt som dette, hvor det eneste, der er tilbage af denne lov, er, at der er nogle politikere fra de syv uansvarlige partier herinde, som vil redde ansigt. Det er sandheden om det. Der er intet hverken samfundsmæssigt eller andet tilbage. Det er kun et forsøg på at redde ansigt fra syv politiske partiers side, og sådan bør man ikke behandle den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Bollmann (CD):

Jeg tror, hr. Glistrup misforstod mig en lille smule. Det var ikke politikerne, der skulle have